

Drie maanden in Ghana zijn weer omgevlogen.

Het zijn heel goede, vruchtbare en fijne maanden geweest.

Fijn om te merken dat de projecten steeds meer en beter zelfstandig functioneren.

Heerlijk om de feestdagen met alle kinderen samen te kunnen vieren.

Ook Huub en Marli zijn nog een paar weken geweest, waardoor we bijna (Ben wil later dit jaar evt voor langere tijd naar Ghana) compleet waren.

Mooi ook waren de 3 'outdoorings', ceremonieën waar nieuw geboren baby's een naam krijgen: Levi, Dave en Lily zijn aan onze uitbreidende familie toegevoegd. Alle drie gezonde baby's waar we heel dankbaar voor zijn.

Tijdens mijn trip naar het noorden van Ghana zijn mijn collega Vida en ik een 12 jarige jongen, Junior, tegen gekomen die heel ziek was: aids. Zijn beide ouders zijn daar 4 jaar geleden aan overleden en hij werd opgevangen door een oom. Maar hij werd uit angst voor besmetting volledig afgezonderd.

Moest apart eten, slapen en mocht de andere kinderen niet aanraken. Heel verdrietig voor zo'n jong kind, dat het al moeilijk heeft met het verlies van zijn ouders.

Verder was hij heel ziek: erg mager en bedekt met ontstekingen over zijn hele lijfje.

We hebben hem mee naar ons huis in Olebu (zuid Ghana) genomen om hem op te laten knappen en hem te laten beginnen met antivirale medicatie. In heel Ghana behoren aids remmers in de grote ziekenhuizen gesubsidieerd verstrekt te worden, maar dat laat met name in het noorden van Ghana nog erg veel te wensen over. We hopen hem dus met hulp van een aids kliniek in Accra aan de juiste medicatie te helpen en die later evt. voor 3 maanden tegelijk op te halen, zodat hij er terug in het noorden mee verder kan gaan.

Hij kwam als stil en schuw jongetje bij ons, maar ontpopte zich al gauw tot een vrolijke en behoorlijk assertieve jongen. Hij wist niet wat hem overkwam: met andere kids aan tafel eten, samen spelen en aangeraakt worden door volwassenen.

Hij knapte na een paar dagen goed eten en veel liefde en aandacht al zienderogen op. Helaas moest hij toch opgenomen worden in een ziekenhuis omdat hij heel ernstige bloedarmoede had. Na een bloedtransfusie en verscheidene ziekenhuis bezoeken is hij nu ingesteld op dagelijkse aids-remmers. Zijn huid is er nog steeds niet goed aan toe, maar we hopen en verwachten dat dat uiteindelijk wel goed komt.

We hebben er voor gekozen Junior niet naar een plaatselijke school te laten gaan, omdat hij, als hij voldoende is opgeknapt, weer naar het noorden zal moeten. Ons fosterhome in Olebu zit aardig vol, en we willen graag een plekje voor een noodsituatie, zoals de zijne nu, beschikbaar houden.

We zullen nog moeten kijken of hij terug naar zijn familie kan. Daar zal eerst de nodige voorlichting gegeven moeten worden over hoe aids overgedragen kan worden en vooral ook hoe niet. Als we de indruk hebben dat hij daar niet geaccepteerd gaat worden, dan kan hij mogelijk opgenomen worden in ons fosterhome in Sandema.

We hebben twee andere kinderen met aids in ons gezin (gehad) en beide zijn in redelijk goede gezondheid met de dagelijkse medicatie. We hopen en bidden dat dat voor Junior ook zal gelden.